

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

A podolini takácsné. Huszonegy rövid novella és rajz van a Krúdy Gyula legújabb könyvében. Figurák és történetek abból a világból, a melyet a Krúdy Gyula egészen sajátos egyénisége tesz egészen sajátosságossá. Álmok, emlékezetek, legendák, babonák és látomások párja teszi sűrűvé és olyan természetűvé e világ levegőjét, hogy minden vonal, emberé és tárgyé valami rejtelmes, izgató csillámú zománczot kap benne. Tele van meleg misztikummal a Krúdy Gyula képzelete, igazi mesevilág és nagyszerűen, elemien *mesei* az a hang is, a melyen beszél róla. Halk és bensőséges, mint azé, a ki igen eleven álmot vagy látomást beszél el, de a csöndes szón sokszor szinte átizzik az emlékezés vagy a beleélés izgalma és kifogyhatatlan színekből, a melyekkel a maga fantasztikus világának képeit festi. A hősei mind különös emberek, a kiket Krúdy Gyula úgy állít elénk, hogy szinte izgatott érdeklődéssel figyeljük: mi lesz velük? Sajnos, ez az író sokszor hamarabb elúnja a mesemondást, mint az olvasója a figyelést. Még a jobbik eset, ha egy erős, szép jelenet közepébe kíséri és egy megkapó kép-kompozíció hatásában bucsúztatja el tőlünk a hőst. De megesik az is, hogy egyszerűen visszadobja a homályba, a honnan kiemelte és a honnan érdemes volt kiemelnie, mert a mit megmutat belőle, azon egy eredeti és értékes művészet fénye ragyog.